

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Avgvstini, Episcopi Et Confessoris, qui missus à B. Gregorio Papa, primus, Anglorum genti Christi Euengalium prædicauit. ex ea quæ est per venerabilem Bedam. Migravit ex hoc seculo, anno ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

precibus, & psalmis persistebat.

Quodam tempore Roma per Alpes iter habens, altare ex marmore candido secū deferebat, quod lubricante gressu iumentū, in duas partes casu graui scissum est, ipsumq; iumentū miserimè contritum. Cuius lāsione, commotus Aldelmus, toto corde ad Deum conuersus preces fudit, impartitaq; benedictione, & iumentū sanitatem, & altari integritatem restituit. Fertur autem hoc altare in prouincia Somersetna, etiamnum rupturæ eius vestigia, in miraculi memoriam referuare.

Miraculum.

Tandem verò VVestfaxonix plagæ episcopus, in duas parœchias distributus est, præfatusq; est Daniel VVintonix, Aldelmus verò Schireburgiam Heddæ episcopo subrogatus, qui vtrique loco præfederat. Deindè plenus dierum & sanctorum operum, migravit ad Dominum, octauo Kal. Iunij; & in monasterio suo Wintonensi, magno cum honore tumulatus est. Decessit autem è vita, anno Domini 709, postquam annos quatuor supra triginta Abbas, & episcopus patūs munere, quatuor functus fuisset. Postea luxit in viro hoc præcipuum quoddam religionis argumentum, & præstantis eruditionis indicium, quod præclaris scriptorum suorum monumentis, posteris omnibus testatum reliquit.

Fit Episcopus.

Obitus eius

Præclara eius scripta.

C. Bar. tom. 8. Annal.

Lib 1. ca. 23.

VITA S. AVGVSTINI, EPISCOPI ET Confessoris, qui missus à B. Gregorio Papa, per nos, Anglorum genti Christi Euangelium prædicauit. ex ea qua est per venerabilem Beatum migravit ex hoc seculo, anno Domini sexcentis quarto, Gregorij Papa 14.

Anno

Anno ab Incarnatione Domini quingentesimo octuagesimo secundo*, Gregorius Maximus pietate ac religione vir, anno imperij Mauricij decimo. ad Romanam Ecclesiam regnum, summumque honoris culmen euectus est; qui gentis Anglorum salutis mirifico flagrans desiderio, anno eiusdem Imperatoris quartodecimo, Anglorum vero in Britanniam aduentus, centesimo plus minus quinquagesimo, missus seminandi Euangelij causa in Angliam Augustinum, insigni pietate & eruditione virum, cum alijs non paucis precipuis Christianam militum athletis; ut gentem illam miserimam demum seruitute, in Christi libertatem vindicarent. Sed ut primum alacri mente Pontificis mandato obtemperantes, opus aggressi sunt, ita post, cum itineris aliquantulum confecissent, turpi formidine victi, domum potius redire, quam barbaram feramque gentem, suauissimo Christi iugo subdere decreuerunt. Nec mora, Augustinum quem Pontifex Gregorius, si a gente susciperentur, Antistitem eius constituerat, Romam ad Gregorium cum supplicatione remittunt, ne peregrinationem tam incertam, tam periculosa & exitu formidabile subire cogeretur. At Pontifex, ut erat vir animo maximo, & insigni in Deum fiducia literis non minus amater, quam pie ac religiosè scriptis inanè illi timore eis ademit; hortatusque ut constanter diuina ope confidit, prouinciã susciperent, effecit; ut sua confirmatione roborati, ad opus diuini verbi intrepidè redirent. Itaque Augustinus religioso agmine, numero ferè quadraginta stipatus, Christiana signa in Britanniam intulit; & Edilbertho regi aduentus sui causam, per idoneos interpretes significauit.

26. Maij.
*Iuxta Baro-
tom. 7. anno
domini 590.
Mauricij ve-
ro quinto.

*Iuxta Baro-
tom. 8. vn-
decimo Au-
gustin' præ-
fectus Mo-
nasterij S.
Gregorij,
mittitur cū
socijs ad An-
glos cōuer-
tendos.

S. Gregorius
nutantes cō-
firmat.

Augustinus
cuni socijs
ingreditur
in Angliã.

Fff 2

ficauit. Rex autem qui iam ante multa, de Christiana religionis praestantia audierat, (habebat enim coniugem Christianis sacris initiata Adilbergam nomine, quae sanguine Francorum nata, ea se conditione vinculo matrimonij ei alligauerat, vt cum episcopo suo Luidhardo, inuiolatam fidei & religionis suae libertatem conseruaret) in Insula Tanetos, commodum satis manendi locum eis assignauerat, donec habito cum suis consilio, quid eis faceret, statueret.

Post dies igitur aliquot, Rex honorifico septus comitatu, ad Insulam venit, residensque sub dio, Augustinum cum socijs, ad suum ibidem colloquium adesse iussit. Cauerat enim, ne in aliquam domum ad se introirent: vetere vsus augurio, ne superuentu suo, si quid maleficae artis habuissent, eum superando deciperent. At illi non daemionica, sed diuina virtute praediti, Crucem pro vexillo argenteam, depictamque in tabula Saluatoris imaginem ferentes, litanias canebant, & pro sua, simul eorumque, propter quos & ad quos venerat, salute aeterna supplices Domino preces fundebant. Cumque iubente rege de vna in Deum fide & religione, & de praemijs caelestis gloriae omnibus Christi cultoribus constitutis differere incepissent; rex admiratione captus: Pulchra quidem, inquit, sic verba & promissa, quae affertis; sed quia noua & incerta non possum his assensum praebere, relictis ijs quae tanto tempore cum omni Anglorum gente seruauit. Verum quia ab omni vos fraude, doloque remotos video, nolimus vobis molesti esse; quin potius benigno fauore prosequentes, quae victui sunt necessaria ministrari, sicut haecenus, curabimus; nec prohibemus, quin omnes, quos

Vxor Edilberthi regis, Christiana.

Insula Tanetos.

Cruz argentea & imago Saluatoris.

Humanitas Edilberthi regis.

potestis, fidei vestrae religionis, praedicatio societas. Hec ubi dixit rex, mansione eis in Dorouernensi ciuitate, totius Imperij sui metropoli, assignauit.

Augustino fit copia praedicandi.

Augustinus igitur hac regis beneficentia inuicatus, tota mente, cum suis in opus Euangelij inuicumbere coepit. Et primum quidem ieiunijs, vigilijs, precibusque assidujs, diuinum numen propitium habere studuit. Inde se incredibili mentis ardore paratum ostendit, pro Christi sanctissima religione, necem & cruciatum, si ita opus fuisset, oppetere. Quid mora? Nonnulli perspecta tanta viri charitate, & omnium salutis desiderio, Christo crediderunt, seseque aquis lustralibus, ab omnibus delictis mundatos, ad pacem vitae innocentiam, totis viribus sectandam excitauerunt.

En zelum S. Augustini pro salute omnium.

Erat non procul ab ipsa ciuitate templum, ab ipsis Romanis Britannia olim in Colonijs extructum, S. Martino sacrum, in quo Regina precibus & religionis Christianae mysterijs opera dabat. In hoc ergo, cum Augustinus cum suis rem diuinam frequenter ageret, & statijs solennibusque caeremonijs, diuinorum beneficiorum, ac munerum amplitudinem, in oculis & aspectu omnium constitueret, & luculenter interim de religione Christiana differeret, ipsum tandem regem, inter alios Christi amore inflammat, sanctissimisque disciplinis ita illustrauit, ut paucis post diebus sacris aquis se expiandum commiserit. Cuius exemplo alij mox prouocati, certatim ad salutarem fontem confugerunt. Quorum fidei & conuersioni ita congratulatus rex esse perhibetur, ut nullum tamen ad Christi sacra suscipienda cogeret, sed tantummodo credentes tractiori dilectione, quasi conciujs sibi regni ca-

Templum S. Martini vetustum.

Rex Edilberthus credit.

Item alij multi.

lestis amplecteretur. Didicerat .n. à doctoribus auctoribusq; suæ salutis, voluntatiû sacrificiû, nô vi mala coactû, ab hominib⁹ expeti, neq; vim mentibus inferendâ, sed voluntates ad studium veræ religionis allici, & inuitari debere.

Intereâ Augustinus, foelicibus hisce initijs gauisus plurimum, venit Arelatem, & ab Archiepiscopo eiusdem ciuitatis Virgilio, iuxta voluntatem, S. Pontificis Gregorij, Archiepiscopus genti Anglorum ordinatus est; reuersusq; in Britanniam, misit continuo Romam Laurentium presbyterum, & Petrum monachû qui Pontificem rerum omnium, quæ propitio Christi numine gesta fuerant, certiore redderent.

Tum verò Gregorius, cùm esset studio Christianæ religionis propagandæ vehementer incensus, rursus alios sacerdotes, pietatis opinione præstantes, in illam regionem misit, vt communibus operis eos, qui nôdû erât lustralibus aquis expiati, ad Christi fidẽ perduceret, & eos qui iam Christo nomẽ dederât, clariore disciplina cõfirmarent. Misit præterea sacras vestes & vasa & codices diuinos, sanctorû etiâ reliquias, aliâq; ecclesiæ ornamenta plurima, vt ijs omnium animos, acrius studio Christianæ pietatis incenderent.

At verò Augustinus, vbi in regia ciuitate, episcopali sultus auctoritate consedit, Ecclesiam quam ibi Romanorum antiquorum fidelium opera, factam fuisse didicerat, recuperauit: & legitimis sacris, à demonum cultu expiatam, Christo Saluatori consecrauit. Insuper monasterium, non procul ab ipsa ciuitate, à fundamentis extruxit, quod *Edi berthus Rex, regia magnificentia ditauit, vt in eo & Augustini, & omnium episcoporum Dorouernensium corpora, ab obitu

S. Augustinus fit Archiepiscopus.

Vide studiû S. Gregorij Pape, ad Anglorum gentem,

Augustinus ecclesiã restaurat & monasteriû ædificat.

*Aldiberth

bitu conderentur. Interea vir sanctus, vt Brito-
num animos, ab vnitae ecclesie multum dissi-
dentes conglutinaret, omnes Britonum provin-
ciae episcopos, vnum in locum, qui vsque hodie
lingua Anglorum Saxonum, Augustineizat, id
est, robur Augustini appellatur, conuocauit.
Vnde autem locus ille nomen istud sortitus sit,
non erit abs re, latius explicare. Britones enim,
praeter alia plurima vnitati ecclesie contraria,
Paschae diem a quarta decima vsque ad vige-
simam Lunam obseruabant; neque poterant, vl-
lis vel monitis vel rationibus, vel precibus, ab
ea temeritate deduci & persuaderi, vt sese eccle-
siae totum per orbem diffusae, accommodaret. Vn-
de Augustinus ne quid intentatum relinqueret,
quo laboriosa ac longa disceptationi finem
imponeret, hominem quendam oculorum lu-
mine orbatum adduci praecipit, statuitque vt
quae pars precibus suis misero lumen restitueret
eadem certaminis palmam obtineret. Hac
conditione tam aequa, tam iusta proposita,
aduersarij licet inuiti conticuere, & aegrum
nequicquam restituere conati, tandem ab in-
uili ministerio cessauere. Post quos, Augustinus
iusta necessitate compulsus, genua ad Deum fle-
xit, preces fudit, & tandem diuinam clemen-
tiam pro caeco exorauit, Britonesque dedecore
notatos, egregie confudit. At illi contentur, se
non ignorare, Augustinum optimis rationibus ni-
rum, errorem confutasse: non posse tamen ab-
que suorum consensu, priscos mores penitus abdi-
cere. Postulabant igitur, vt secundo episcopo-
rum concilium indiceret, in quo ea controuersia
sopiri posset. Accidit interim, vt septem Brito-
nu episcopi, alijque prudentiae opinione praestantes

Habet Syno-
dum in An-
glia.
Augustinei-
zat locus in
Anglia, vn-
de dictus.

Augustinus
caecum illu-
minat.

Rursus Epif-
copo u con-
uentus.

Fff 4

viri

* Ita quidē
ab ipsis etc.
ditum.

viri, ad concilium ituri primò ad quendam ang-
choretam, sanctitate * & prudentia celebrem,
diuerterent: eiusque sententiam, ea de re sedulo
consulerent. Is verò respondiſſe fertur; Si quidē
Augustinum mitem, humilemque, & timore Do-
mini repletum inuenirent, incunctanter illum
sequerentur: eiusque traditiones, haud secus ac
de caelo missas amplecterentur. Sin autem homi-
nem elato animo, & superbia tumidum, cogno-
scerent, eum negligerent, eiusque sermones tan-
quam pestiferos execrarentur. Atque * vt huius
rei possent habere indicium, monuisse fertur: vt
diligenter prospicerent, quò ipse prior Synodi
locum ascenderet. Et siquidem illis appropin-
quantibus assurgeret, nihil dubitarent, quin ipse
vt eius Christi famulus, ad eorum salutem procu-
randam missus esset *. Sin autem assurgere ne-
gligeret, eum vicissim spernerent, nulloq; pro-
fus honore dignum indicarent.

* Hic signū,
dignoscēdi
humile, pla-
ne esse fal-
sum, probat
Baron tom.
s. in vita S.
Augustini
& Apostoli-
cis dictis o-
mnino con-
trarium. Si-
quidem sen-
tentia est, S.
Ioan. Apost. (epist. 2.) nullo dignādos honore, eiusmodi
homines ab
ecclesia Catholica diuisos. * O malum consilium,

Britones cō-
tem nunt
Augustinū.

His ita constitutis, accidit, vt illis aduentanti-
bus, Augustinus in sella federet. Quod illi viden-
tes, mox in iram & indignationem versi, eum su-
perbia notantes, cunctis quæ dicebat, summa cō-
tentione contradicere laborabant. Augustinus
autē cū cerneret eos pertinaci mente concordiam
ecclesiae proscindere, minitans dixisse perhibe-
tur, quòd si pacis & vnitatis studia acciperet nol-
lent bellū ab hostibus acciperēt, & quia viā vitæ
Anglorū nationi prædicare recusabant, ab eadē
gente poenas tanto scelere dignas reciperēt. Nec
refellit sanctissimi viri multò antè prolata sen-
tentia; siquidem Edilfridus rex, collecto grandi
exercitu, magnam in ea gente stragem edidit.

Profligantur
schismatici.

Anno

Anno Dominicæ Incarnationis sexcentesimo quarto, Augustinus Britannorum Archiepiscopus, duos apóstites Mellitum & Iustum ordinavit. Mellitum quidem, provinciæ Orientalium Saxonum, quorum metropolis Londonia ciuitas est, in qua rex, Basilicam S. Pauli construxit. Iustus vero, in ipso Cantio, in ciuitate Dorouernæ, in qua idem rex, Sacram ædem, B. Andree Apostolo erexit. quibus etiam pro sua benignitate dona multa obtulit, possessionesque necessarias assignauit. Post quæ, vir sanctus, plenus dierum, bonorumque operum, lætus ex carcere corporis suus ad cælos migravit. Cuius corpus, in Ecclesia monasterij ab eo ædificati, beatis Apostolis Petro & Paulo sacra sepultum est.

Noui Episcopi creati & noui Ecclesie gratia.

Obitus viri sancti.

VITA B. QUADRATI, ATHENIENSIS Episcopi, Apóstolorum Discipuli, per D. Hieronymum presbyterum scriptum. Floruit anno Christi Domini 128. sedente Alexandro, Imperatore autem Hadriano.

In lib. de uirginitate illustrib. C Bar tom. 2. Annal.

Quadratus Apóstolorum discipulus, Publico Athenarum episcopo ob Christi fidem, martyrio coronato, in locum eius substituitur, & ecclesiam grandi terrore dispersam, fide & industria sua congregat. Cumque Hadrianus Athenis exegisset hyemem, inuisens Eleusinem, & omnibus penè Græciæ sacris initiatus, dedisset occasionem his, qui Christianos oderant, oblique præcepto Imperatoris vexare credentes, porrexit ei librum pro religione nostra compositum, valde utilem, plenumque rationis, & fidei, & Apostolica doctrina dignum: in quo & antiquitatem suæ ætatis ostendens, ait plurimos à

26. Maij.

* Impetij eius.

Liber à S. Quadrato compositus

F ff §

se vi